

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη 09-03-2023

Αριθμός απόφασης: 519

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔ/ΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά 8-10

Ταχ. Κώδικας : 546 39 Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο : 2313332246

E-Mail : ded.thess@aade.gr

Url : www.aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022 ΦΕΚ Α' 206) εφεξής ΚΦΔ.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

δ. Την με αριθμό Α 1165/22-11-2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «*Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.*» (ΦΕΚ Β' 6009)

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «*Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής*».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 09/11/2022 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του με ΑΦΜ:....., κατά της με αριθμό/11-10-2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2016, του προϊσταμένου της ΔΟΥ Σερρών, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθμό/11-10-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2016, του προϊσταμένου της ΔΟΥ Σερρών, τις οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του Υποδιευθυντή της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7-Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της υπ'αρ.πρωτ...../09-11-2022 ενδικοφανούς προσφυγής του του με ΑΦΜ:....., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό/11-10-2022 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2016, καταλογίστηκε σε βάρος του προσφεύγοντα κύριος φόρος ύψους 41.529,25€, πρόστιμο φόρου άρθρου 58 Ν 4174/2013 ύψους 20.764,63€ και ειδική εισφορά αλληλεγγύης ύψους 9.782,15€, ήτοι συνολικό ποσό φόρου προς καταβολή ύψους 72.076,03€.

Η ανωτέρω πράξη εδράζεται επί της από 11-10-2022 έκθεσης μερικού φορολογικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, της ΔΟΥ Σερρών κατόπιν ελέγχου που διενεργήθηκε δυνάμει της υπ'αριθμ./11-05-2022 εντολής ελέγχου του προϊσταμένου της.

Από τον ανωτέρω έλεγχο διαπιστώθηκε για το φορολογικό έτος 2016, επιπλέον ποσό εισοδήματος ύψους 125.846,20€, εμπίπτει στις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 21 του Ν 4172/2013 και επομένως λογίζεται και φορολογείται ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα. Επιπλέον, για το ίδιο φορολογικό έτος διαπιστώθηκαν δαπάνες καθαρής αξίας 7.519,48€, οι οποίες δεν εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα του προσφεύγοντα και προστίθενται ως λογιστικές διαφορές.

Ειδικότερα, από την επεξεργασία των χρηματοπιστωτικών δεδομένων, σύμφωνα με τα οριζόμενα των διατάξεων του άρθρου 15 §3 του ν.4174/2013 που αποτυπώνονται στην Εφαρμογή Αυτοματοποιημένου Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας (Α.Υ.Ο. 4105/17) της Α.Α.Δ.Ε. και ιδιαίτερα στο χρονικό διάστημα 01-01-2016 έως 31-12-2016 διαπιστώθηκαν πιστώσεις, οι οποίες δεν αιτιολογήθηκαν επαρκώς από τον προσφεύγοντα, καθώς δεν απέδειξε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής τους. Συγκεκριμένα:

GR6901408100810002101338241 ALPHA BANK ΣΥΝΔ/ΧΟΙ (2)					
Ημερομηνία Συναλλαγής	Περιγραφή Συναλλαγής	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Συναλλαγής	Είδος Κίνησης	ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ
25/04/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	9.000,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
05/05/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77761191	16.777,20	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
11/05/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	7.620,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ

02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77760939	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77760941	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77760940	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77760942	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77760936	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77760935	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77113026	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77113028	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77113027	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
03/06/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	9.240,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
16/06/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	9.200,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
17/06/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	8.740,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
27/06/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	9.200,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
28/06/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	8.787,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
03/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ΑΛΡΗΑWEB	ΑWB ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
07/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ΑΛΡΗΑWEB	ΑWB ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ	500	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
08/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ΑΛΡΗΑWEB	ΑWB ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
09/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ΑΛΡΗΑWEB	ΑWB ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
15/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ΑΛΡΗΑWEB	ΑWB ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
17/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ΑΛΡΗΑWEB	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
18/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ΑΛΡΗΑWEB	ΑWB ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
21/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ΑΛΡΗΑWEB	ΑWB ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
22/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ΑΛΡΗΑWEB	ΑWB ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
ΣΥΝΟΛΟ			119.426,20		

		GR310260131000070010 0306829	EUROBANK ΣΥΝΔ(2)		
Ημερομηνία Συναλλαγής	Κωδικός Καταστήματος	Περιγραφή Συναλλαγής	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Συναλλαγής	Είδος Κίνησης
25/08/2016	131	CHECK DEPOSIT IF CLEARED	ΚΤΘ.ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ EUR	420	Π
30/08/2016	131	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	4.000,00	Π
31/08/2016	131	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	2.000,00	Π
ΣΥΝΟΛΟ				6.420,00	

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης με αριθμό/11-10-2022 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2016 ισχυριζόμενος ότι:

1)Οι κατατεθειμένες επιταγές με την αιτιολογία, δε συνιστούν προσαύξηση περιουσίας, αφού είναι από συγκεκριμένη πηγή και για συγκεκριμένη αιτία. Ειδικότερα, κατά το φορολογικό έτος 2016 ο προσφεύγων μεσολάβησε στη συγκέντρωση και αποπληρωμή

δικαιωμάτων απόσυρσης αυτοκινήτων, σε συνεργασία με την εταιρεία Συγκεκριμένα, οι ιδιώτες παρέδιδαν τα προς ανακύκλωση οχήματά τους στον προσφεύγοντα, ο οποίος προέβαινε στην οριστική διαγραφή των οχημάτων, ενώ το δικαίωμα απόσυρσης το αγόραζε η εταιρεία, η οποία στη συνέχεια εξέδιδε τις αντίστοιχες επιταγές πληρωτέες στο όνομα του δικαιούχου του προς ανακύκλωση οχήματος και τις παρέδιδε στον προσφεύγοντα. Δεδομένου ότι δεν ήταν εύκολο οι επιταγές να ταχυδρομηθούν σε κάθε έναν ιδιώτη, ειδικά στην επαρχία και προς διευκόλυνση των ιδιωτών, ο προσφεύγων πλήρωνε σε μετρητά τους ενδιαφερόμενους και αυτοί με τη σειρά τους οπισθογραφούσαν την επιταγή. Το σύνολο των επιταγών κατατίθεντο σε δεύτερο χρόνο σε τραπεζικό λογαριασμό της επιχείρησης του προσφεύγοντα. Ο έλεγχος δεν πραγματοποίησε δειγματοληπτικό έλεγχο στους πωλητές των δικαιωμάτων για να διαπιστώσει αν πράγματι εξοφλήθηκαν από τον προσφεύγοντα με μετρητά, ή με άλλο τρόπο ή και καθόλου, ώστε μόνο στην τελευταία περίπτωση (μη εξόφλησής τους) θα μπορούσαν τα ποσά των επιταγών να θεωρηθούν προσαύξηση περιουσίας. Ο έλεγχος εσφαλμένα αμφισβητεί ως κρίσιμο στοιχείο για τη στοιχειοθέτηση της προσαύξησης περιουσίας τη μη ύπαρξη ποσού μετρητών για την εξόφληση των επιταγών, καθώς για την εν λόγω διαπίστωση θα έπρεπε να είχε προβεί σε προσδιορισμό του εισοδήματος με έμμεσες τεχνικές και ειδικά με την τεχνική ανάλυσης ρευστότητας.

2) Στο λογαριασμό της EUROBANK συνδικαιούχος είναι και η σύζυγος του προσφεύγοντα και συνεπώς το ποσό θα έπρεπε να επιμερισθεί και στους δυο.

3) Επικουρικά και στο βαθμό που κριθεί ότι υφίσταται θέμα προσαύξησης περιουσίας, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο έλεγχος με υποθετικά σενάρια απορρίπτει παντελώς την ύπαρξη μετρητών, αρνούμενος να προβεί σε οποιαδήποτε επαλήθευση, μέσα από ενδελεχή επισκόπηση των κινήσεων των τραπεζικών του λογαριασμών, από τον εκάστοτε χρόνο ανάληψης των ποσών που επικαλείται. Η μη αποδοχή των ισχυρισμών είναι ανατιολόγητη.

Ως προς τον πρώτο ισχυρισμό του προσφεύγοντα

Επειδή, στο άρθρο 23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....».

Επειδή, με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο του Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: « Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού

καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν **σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο».**

Επειδή, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Ν4172/2013 "4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

Επειδή, στην παράγραφο 4 του άρθρου 29 του Ν 4172/2013 ορίζεται ότι " Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)".

Επειδή, στο άρθρο 39 του Ν 4174/2013 ορίζεται ότι «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.»

Επειδή, περαιτέρω, με την **ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015** δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής:

«Β΄ Προσαύξηση Περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα.

Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα.

4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της.

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

6. Για την δικαιολόγηση προσαύξησης περιουσίας μέσω διάθεσης περιουσιακών στοιχείων ή μέσω απόκτησης εισοδημάτων που στο παρελθόν δεν υπήρχε η υποχρέωση της αναγραφής τους στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων, είτε γιατί ήταν αφορολόγητα είτε γιατί φορολογούνταν με ειδικό τρόπο (πχ. τόκοι, πώληση εισηγμένων μετοχών), πρέπει να αποδεικνύονται με τα κατάλληλα νόμιμα δικαιολογητικά.

7. Επίσης, σε όσες περιπτώσεις επικαλείται ο φορολογούμενος ότι η προσαύξηση περιουσίας προέρχεται από δωρεά, δανειοδότηση, γονική παροχή, κληρονομιά κλπ, πρέπει να ελέγχεται αν υπήρχε η δυνατότητα από τον δωρητή, τον δανειοδότη, τον παρέχοντα, τον κληρονομούμενο, να καταβάλλει ποσά που επικαλείται ο φορολογούμενος, καθώς και αν έχουν καταλογιστεί τα ποσά που προβλέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις (π.χ. τέλη χαρτοσήμου, φόρος γονικής παροχής, φόρος δωρεάς κ.λπ.).

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών

δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς.

Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς.

Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.

10. Για χρήσεις πριν από την 01/01/2014, σχετικές είναι οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994».

Επειδή, με την εγκύκλιο **ΠΟΛ 1175/16-11-2017** παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής: **«2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.**

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.»

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. 884/2016 απόφαση του ΣτΕ (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό

σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), (...)13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλές, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανομένης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους.».

Επειδή περαιτέρω, στο άρθρο 65 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή, για τις λογιστικές διαφορές που διαπίστωσε ο έλεγχος για το υπό κρίση φορολογικό έτος, ο προσφεύγων δεν προβάλλει κανέναν ισχυρισμό.

Επειδή, για τις κάτωθι πιστώσεις, που πραγματοποιήθηκαν στον με αριθμό GR τραπεζικό λογαριασμό ALPHA BANK, ο προσφεύγων δεν προβάλλει κανέναν ισχυρισμό.

GR6901408100810002101338241 ALPHA BANK ΣΥΝΔ/ΧΟΙ (2)					
Ημερομηνία Συναλλαγής	Περιγραφή Συναλλαγής	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Συναλλαγής	Είδος Κίνησης	ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ
03/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ALPHAWEB	AWB ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
07/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ALPHAWEB	AWB ΚΩΝ	500	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
08/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ALPHAWEB	AWB ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
09/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ALPHAWEB	AWB ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
15/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ALPHAWEB	AWB ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
17/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ALPHAWEB	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
18/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ALPHAWEB	AWB ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
21/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ALPHAWEB	AWB ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
22/11/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΜΕΣΩ ALPHAWEB	AWB ΚΩΝ	499	Π	ΔΕΝ ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΘΗΚΕ
ΣΥΝΟΛΟ			4.992,00		

Επειδή, για τις κάτωθι πιστώσεις, που πραγματοποιήθηκαν στον με αριθμό GR τραπεζικό λογαριασμό ALPHA BANK, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι δεν αποτελούν αδικαιολόγητες καταθέσεις, αλλά καταθέσεις επιταγών, εκδόσεως της εταιρίας σε διαταγή τρίτων/ιδιοκτητών αυτοκινήτων, από τους οποίους η αγόραζε το δικαίωμα απόσυρσης του οχήματός τους.

Ο προσφεύγων πλήρωνε σε μετρητά τους τρίτους/ιδιοκτήτες των προς απόσυρση αυτοκινήτων, οι οποίοι οπισθογραφούσαν τις επιταγές και λάμβαναν από τον προσφεύγοντα τη σχετική απόδειξη πληρωμής. Ακολούθως, ο προσφεύγων κατέθετε τις οπισθογραφημένες επιταγές στον τραπεζικό του λογαριασμό.

GR6901408100810002101338241 ALPHA BANK ΣΥΝΔ/ΧΟΙ (2)					
Ημερομηνία Συναλλαγής	Περιγραφή Συναλλαγής	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Συναλλαγής	Είδος Κίνησης	ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ
25/04/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001 ΚΑΤΑΘΕΣΗ	9.000,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
05/05/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΕΠΙ77761191	16.777,20	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
11/05/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	7.620,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ

02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77760939	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77760941	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77760940	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77760942	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77760936	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77760935	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77113026	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77113028	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
02/06/2016	ΑΓΟΡΑ ΕΠΙΤΑΓΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΕΠΙ77113027	420	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
03/06/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	9.240,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
16/06/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	9.200,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
17/06/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	8.740,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
27/06/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	9.200,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
28/06/2016	ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΠΟΣΟΥ / ΕΠΙΤΑΓΕΣ	ΚΑΤΑΘ.ΕΠ.810059Ρ001	8.787,00	Π	ΕΠΙΤΑΓΗ
ΣΥΝΟΛΟ			114.434,20		

Επειδή, ο έλεγχος διαπίστωσε ότι δεν υφίστανται αναλήψεις των ανωτέρω ποσών από τους λογαριασμούς του προσφεύγοντα.

Επειδή, σύμφωνα με την υπό κρίση έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, οι δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος που υπέβαλε ο προσφεύγων είναι οι κάτωθι:

Διαχ.Περίοδος (ΑΠΟ)	Διαχ.Περίοδος (ΕΩΣ)	Ακαθάριστα Έσοδα	Κέρδη(Φ.Π.)	Ζημιές(Φ.Π.)
01/01/2017	31/12/2017	139.391,10	,00	99.387,90
01/01/2016	31/12/2016	143.072,24	,00	18.249,83
01/01/2015	31/12/2015	115.355,35	,00	8.658,83

Επειδή, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. Η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις. (περιπτώσεις 1 και 2 ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015/05-11-2015)

Επειδή, η προσαύξηση περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε τραπεζικές καταθέσεις, οι οποίες δεν δικαιολογούνται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος (περίπτωση 4 ΔΕΑΦ Α΄1144110 ΕΞ 2015/05-11-2015).

Επειδή, ο ν. [4174/2013](#) παρέχει στη φορολογική αρχή εξουσία ελέγχου της ακρίβειας των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος, με διάφορα μέσα. Σε υπόθεση, όπως η παρούσα, στην

οποία (πρέπει να) αναζητείται αν τα επίμαχα ποσά τραπεζικών λογαριασμών του φορολογουμένου, που υπερβαίνουν κατά πολύ τα δηλωθέντα εισοδήματά του, αντιστοιχούν, εν όλω ή εν μέρει, σε μη δηλωθείσα, διαφυγούσα το φόρο οικονομική ύλη, μεταξύ των μέσων αυτών συγκαταλέγονται, ιδίως, η κτήση από τραπεζικά ιδρύματα στοιχείων για τις κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών τούτου (λ.χ. ποσά, χρονικά σημεία και τυχόν προκύπτουσα αιτία των αυξομειώσεων), η αντιπαραβολή τους με τα βιβλία και στοιχεία του, η συλλογή από τρίτα πρόσωπα σχετικών πληροφοριών (λ.χ. για την αιτία κατάθεσης που έγινε από τον τρίτο σε τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου) και η κλήση του φορολογούμενου για παροχή πληροφοριών και αποδεικτικών στοιχείων. Το τελευταίο τούτο μέσο ενδέχεται να έχει μεγάλη σημασία και βαρύτητα: σε αρκετές περιπτώσεις (λ.χ. όταν ο ίδιος ο δικαιούχος του λογαριασμού καταθέτει σε αυτόν μετρητά ή το ποσό επιταγής), η αληθής φύση και η ακριβής αιτία ή πηγή (γενεσιουργός οικονομικός λόγος) των οικείων σημαντικών αυξήσεων του ποσού του τραπεζικού λογαριασμού είναι αδύνατο ή, εν πάση περιπτώσει, ιδιαίτερα δυσχερές να διαγνωσθούν με άλλους τρόπους από τη φορολογική διοίκηση, η οποία διαπιστώνει μια κατάσταση, όσον αφορά την περιουσία του φορολογούμενου, που ευλόγως καλεί για εξηγήσεις εκ μέρους του. Εξάλλου, ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του. Κατ' ακολουθίαν, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, ... κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93). Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεων του φορολογίας εισοδήματος. Εξάλλου, η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου (άρ. 2 παρ. 1 του Συντάγματος), του κράτους δικαίου (άρ. 25 παρ. 1 εδ. α' του Συντάγματος), της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος) και του τεκμηρίου αθωότητας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και βρίσκει εφαρμογή και σε διοικητικές διαδικασίες καταλογισμού παραβάσεων και συναφών κυρώσεων, το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η

φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣΤΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και **ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης. Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων (πρβλ. ΣΤΕ 2365/2013 επταμ., 2780/2012 επταμ.)**. Ειδικότερα, τέτοια στοιχεία έμμεσης απόδειξης (ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος) μπορούν να θεωρηθούν ότι συντρέχουν σε περίπτωση, στην οποία τραπεζικός λογαριασμός του φορολογούμενου περιλαμβάνει μεγάλο ποσό το οποίο δεν καλύπτεται από τα (νομίμως φορολογηθέντα ή απαλλαχθέντα του φόρου) εισοδήματα που αυτός έχει δηλώσει στη φορολογική αρχή ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται, κατόπιν (υποχρεωτικής) κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών εξηγήσεων ή στο πλαίσιο διαδικασίας προηγούμενης ακρόασης, είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, επιδεικνύοντας την οφειλόμενη, σε χρηστή Διοίκηση, επιμέλεια και λαμβάνοντας τα αναγκαία, κατάλληλα και εύλογα, ενόψει των περιστάσεων, μέτρα ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, που προβλέπονται στο νόμο, καθόσον τα παραπάνω στοιχεία, συνολικώς ορώμενα, είναι, κατ' αρχήν, ικανά να δικαιολογήσουν, ενόψει και των διδαγμάτων της λογικής και της κοινής πείρας, την εκτίμηση ότι το επίμαχο ποσό αντιστοιχεί σε μη δηλωθέν, υποκείμενο σε φόρο εισόδημα του δικαιούχου του λογαριασμού. Άλλωστε, η ανωτέρω, υπό το καθεστώς του ΚΦΕ, δυνατότητα έμμεσου προσδιορισμού φορολογητέας ύλης με βάση το ύψος των τραπεζικών καταθέσεων του φορολογούμενου επιβεβαιώθηκε με τη διάταξη του άρθρου 27 παρ. 1 περιπτ. ε` του νόμου [4174/2013](#), η οποία εφαρμόζεται και σε διαφορά όπως η κρινόμενη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 66 και ήδη 72 του ίδιου νόμου. Πράγματι, τέτοιες υποθέσεις είναι κατεξοχήν πρόσφορες για έμμεση απόδειξη της ύπαρξης φορολογητέου

εισοδήματος και σχετικής φορολογικής παράβασης ανακριβούς δήλωσης και αντίστοιχης φοροδιαφυγής, λαμβανομένου υπόψη ότι το επίμαχο ποσό είτε (α) αποτελεί φορολογητέο μη δηλωθέν εισόδημα, περίπτωση που είναι και η συνήθης, κατά τα κοινώς γνωστά, στην ελληνική οικονομική πραγματικότητα είτε (β) συνιστά απαλλασσόμενο του φόρου εισόδημα, οπότε ο φορολογούμενος βαρύνεται ούτως ή άλλως με την απόδειξη της συνδρομής των όρων της σχετικής φοροαπαλλαγής (βλ. λ.χ. ΣΤΕ 387/2015) είτε (γ) προέρχεται από κάποια άλλη, μη περιλαμβανόμενη στη δήλωσή του φορολογίας εισοδήματος αλλά κατ' αρχήν νόμιμη, πηγή ή αιτία (που μπορεί και να γεννά φορολογική υποχρέωση, με βάση διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας διαφορετικές από εκείνες της φορολογίας εισοδήματος), την οποία, πάντως, ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει και, κατά τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη, υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή, παρέχοντάς της σχετικά στοιχεία, δυνάμενα να ελεγχθούν ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους και, αναλαμβάνοντας, σε διαφορετική περίπτωση, τον κίνδυνο να συναχθούν σε βάρος του συμπεράσματα περί τέλεσης της προαναφερόμενης φορολογικής παράβασης είτε (δ) σε εξαιρετικές περιπτώσεις, απορρέει από συμπεριφορά που συνιστά ποινικό αδίκημα (λ.χ. εμπόριο ναρκωτικών ή δωροδοκία), με συνέπεια να υπόκειται (όχι σε φόρο εισοδήματος αλλά) σε δήμευση, σύμφωνα με τη γενική διάταξη του άρθρου 76 του Ποινικού Κώδικα και με ειδικές διατάξεις της ποινικής νομοθεσίας (ΣΤΕ 884/2016, 440/2019). (1335/2022 ΔΕφ Αθ σκέψη 3).

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση 1581/2020 του ΣΤΕ, τμήμα Β', η τέλεση φορολογικής παράβασης, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος από την άσκηση ελευθέρου επαγγέλματος, και η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της φορολογικής αρχής, και από έμμεσες αποδείξεις. Συντρέχει έμμεση απόδειξη σε περίπτωση στην οποία τραπεζικός λογαριασμός του ελεύθερου επαγγελματία περιλαμβάνει μεγάλο ποσό το οποίο δεν καλύπτεται από τα εισοδήματα που αυτός έχει δηλώσει ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη πηγή ή αιτία.

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι λάμβανε επιταγές εκδόσεως της εταιρείας σε διαταγή τρίτων και ακολούθως πλήρωνε τους τρίτους με μετρητά. Τις εκδοθείσες επιταγές τις κρατούσε ο ίδιος και, αφού τις οπισθογραφούσαν οι τρίτοι (ιδιώτες), τις κατέθετε στον τραπεζικό του λογαριασμό. **Ωστόσο, ο έλεγχος διαπίστωσε ότι ο προσφεύγων δεν πραγματοποίησε αναλήψεις από τον τραπεζικό λογαριασμό στον οποίο κατέθετε τις υπό κρίση επιταγές, έτσι ώστε να έχει διαθέσιμα εις χείρας του μετρητά για την πληρωμή των επόμενων κάθε φορά επιταγών.**

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση ο προσφεύγων δεν απέδειξε την αιτία των εν λόγω πιστώσεων ούτε και ότι τα συγκεκριμένα ποσά έχουν υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία ή

απαλλάσσονται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις και συνεπώς ο σχετικός ισχυρισμός του προσφεύγοντα απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ως προς το δεύτερο ισχυρισμό του προσφεύγοντα

Επειδή, ως προς τις κάτωθι πιστώσεις που πραγματοποιήθηκαν στον με αριθμό GR.....τραπεζικό λογαριασμό EUROBANK, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι αυτές πρέπει να επιμερισθούν στους δυο δικαιούχους του λογαριασμού, ήτοι σε αυτόν και στη σύζυγό του.

Ημερομηνία Συναλλαγής	Κωδικός Καταστήματος	Περιγραφή Συναλλαγής	Αιτιολογία Συναλλαγής	Ποσό Συναλλαγής	Είδος Κίνησης
25/08/2016	131	CHECK DEPOSIT IF CLEARED	ΚΤΘ.ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ EUR	420,00	Π
30/08/2016	131	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	4.000,00	Π
31/08/2016	131	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΕΤΡΗΤΩΝ	2.000,00	Π
ΣΥΝΟΛΟ				6.420,00	

Επειδή, σύμφωνα με την **ΠΟΛ. 1050/17.02.2014**, ορίζεται ότι : *«Περιπτώσεις κοινών λογαριασμών καταλογίζονται στον πραγματικό δικαιούχο, ο οποίος καθορίζεται με βάση τις πραγματικές περιστάσεις και τη φύση των συναλλαγών. Εφόσον αυτό δεν είναι δυνατό, τα ποσά κατανέμονται ισόποσα σε όλους τους δικαιούχους (ποσό δια αριθμό συνδικαιούχων).»*

Επειδή, δικαιούχοι του ανωτέρω τραπεζικού λογαριασμού είναι τόσο ο προσφεύγων όσο και η σύζυγός του, με ΑΦΜ:....., η οποία ωστόσο, κατά το υπό κρίση φορολογικό έτος δεν ήταν επιτηδευματίας ούτε δήλωσε εισόδημα στην αντίστοιχη δήλωση φορολογίας εισοδήματος, ενώ η κατατεθείσα την 25-08-2016 επιταγή έχει εκδοθεί σε διαταγή και όχι σε δική της. Συνεπώς ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα για επιμερισμό των πιστώσεων στους δυο δικαιούχους, γίνεται αποδεκτός μόνο ως προς τις πιστώσεις που πραγματοποιήθηκαν την 30-08-2016 και την 31-08-2016 ποσών 4.000,00€ και 2.000,00€ αντίστοιχα.

Ως προς τον τρίτο ισχυρισμό του προσφεύγοντα

Επειδή, στο άρθρο 64 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: *«Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.»*

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθ. **17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999)**

ορίζεται ότι: « 1.Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η Αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης 3. Όταν η πράξη εκδίδεται αυτεπαγγέλτως τα αποδεικτικά στοιχεία συγκεντρώνονται με πρωτοβουλία του αρμόδιου για την έκδοση οργάνου».

Επειδή, βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκουλα 2001, παρ. 516 έως 519). Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α)ειδική (και όχι γενική και αόριστη) και β)πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια.

Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία των δικαστηρίων, η αιτιολογία των πράξεων καταλογισμού φόρου νομίμως συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, τις διαλαμβανόμενες, δηλαδή, στην έκθεση ελέγχου διαπιστώσεις. Στην πράξη επιβολής προστίμου αρκεί να αναφέρονται οι νομικές διατάξεις και τα πραγματικά περιστατικά της παράβασης. Εξάλλου, η αιτιολογία της πράξης πρέπει μεν να είναι πλήρης και ειδική, δεν απαιτείται όμως να προκύπτει μόνον από το σώμα της, αλλά, συμπληρώνεται και από τα στοιχεία του φακέλου, το δε Δικαστήριο **όταν επιλαμβάνεται, κατόπιν άσκησης προσφυγής ουσίας, ελέγχει την ουσιαστική βασιμότητα της πράξης επιβολής προστίμου συμπληρώνοντας την ελλιπή αιτιολογία της πράξης και δεν άγεται για το λόγο αυτό σε ακύρωση αυτής.**

Επειδή περαιτέρω, στο άρθρο 65 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή, ο προσφεύγων με την με αριθμό πρωτ...../22-09-2022 απάντηση στο Σημείωμα Διαπιστώσεων που του επέδωσε ο έλεγχος, ισχυρίστηκε ότι από τον με αριθμό τράπεζας Eurobank, πραγματοποίησε τις παρακάτω αναλήψεις:

Ημερομηνία	Ποσό ανάληψης
25-01-2010	45.000,00 €

01-02-2011	20.000,00 €
08-02-2011	10.000,00 €
11-02-2011	16.000,00 €
Σύνολο	91.000.00 €

Επιπλέον, από τον υπ' αριθμ..... τραπεζικό λογαριασμό τράπεζας Eurobank, πραγματοποίησε την παρακάτω ανάληψη:

Ημερομηνία	Ποσό ανάληψης
16-3-2015	18.350,00 €
Σύνολο	18.350.00 €

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι από τις παραπάνω αναλήψεις είχε στη διάθεσή του το συνολικό ποσό των 109.350,00€ σε μετρητά και είχε τη δυνατότητα να εξοφλεί τους δικαιούχους των δικαιωμάτων.

Επειδή, ο έλεγχος έλαβε υπόψη τον ανωτέρω ισχυρισμό του προσφεύγοντα και αιτιολογημένα τον απέρριψε, όπως προκύπτει και από την σελίδα 25 της υπό κρίση έκθεσης ελέγχου φορολογίας εισοδήματος.

Ειδικότερα, ο προσφεύγων επικαλείται μόνο αναλήψεις, οι οποίες ανάγονται στα έτη 2010, 2011 και μία στις 16-3-2015 από συγκεκριμένους λογαριασμούς, χωρίς να προσκομίζονται λοιπά στοιχεία καταθέσεων, πληρωμών, υποχρεώσεων, δαπανών και αγορών. Επιπλέον, η διακράτηση μετρητών εκτός τραπεζικού συστήματος για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα (από το 2010 και το 2011 έως ελεγχόμενο έτος) δεν μπορεί να αξιολογηθεί, καθώς δεν προσκομίσθηκαν κινήσεις των υπολοίπων τραπεζικών λογαριασμών που διατηρούσε ο προσφεύγων, προκειμένου να ελεγχθούν τυχόν καταθέσεις σε άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς, ούτε προσκομίστηκε πίνακας ανάλυσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών με βάση τα πραγματικά εισοδήματα και τις πραγματικές δαπάνες. Τα προσκομιζόμενα στοιχεία δεν είναι ικανά να δικαιολογήσουν την ύπαρξη μετρητών εις χείρας του.

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση ο προσφεύγων φορολογήθηκε με βάση την υποβληθείσα δήλωση φορολογίας εισοδήματος του οικείου έτους κατά το ποσό των 5.165,40 ευρώ με προστιθέμενη διαφορά αντικειμενικών δαπανών. Με την αύξηση όμως του φορολογητέου εισοδήματος βάσει ελέγχου καλύπτεται η ως άνω προστιθέμενη διαφορά.

Κατόπιν των ανωτέρω

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη μερική αποδοχή της με αριθμό πρωτοκόλλου/09-11-2022 ενδικοφανούς προσφυγής του του με ΑΦΜ:..... και την τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξης.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ

- Η υπ'αρ./11-10-2022 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2016.

φορολογικό έτος 2016		ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΗΛΩΣΗΣ- ΑΠΟΦΑΣΗΣ
Φορολογητέο εισόδημα	υπόχρεου	6.230,00	132.076,20	123.910,81	117.680,81
	συζύγου	2.500,00	2.500,00	2.500,00	0,00
Πιστωτικό ποσό φόρου		968,80			968,80
Χρεωστικό ποσό φόρου			40.560,45	39.570,45	39.570,45
Προκαταβολή φόρου		960,17	960,17	960,17	0,00
Τέλη χαρτ/μου στο εισόδημα από εκμίσθωση ακινήτων		16,11	16,11	16,11	0,00
Εισφορά υπέρα ΟΓΑ στα πιο πάνω τέλη χαρτ/μου		3,22	3,22	3,22	0,00
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης			9.782,15	8.502,97	8.502,97
Τέλος επιτηδεύματος		1.250,00	1.250,00	1.250,00	0,00
Πρόστιμο άρθρου 58 ν. 4174/2013			20.764,63	20.269,62	20.269,62
Σύνολο φόρων για καταβολή		1.260,70	73.336,73	70.572,54	69.311,84

Επί του οφειλόμενου φόρου κ.λ.π. θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του ΚΦΔ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η υπάλληλος του Αυτοτελούς Γραφείου
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΜΕΪΔΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.